

ŠKOLSKI LIST

list

Osnovne škole Hodošani

lipanj '02..

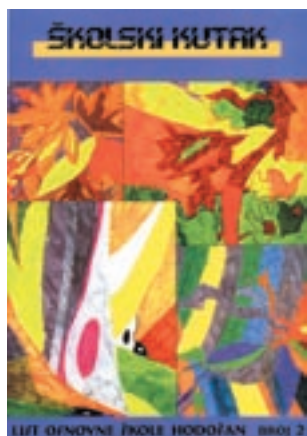
Cijena 20 kn / 3 €

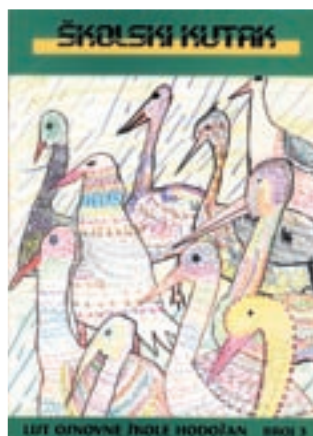
Kutak za povijest našeg školskog lista

Prvi broj:
29. svibnja 1995.

Drugi broj:
18. prosinca 1995.

Treći broj:
29. svibnja 1996.

Četvrti broj:
30. lipnja 2001.

Cijena arhivskih primjeraka je 15 kuna - mogu se nabaviti u tajništvu naše škole

Predstavljamo mlade novinare i...

Martin Kolaric

Monika Mihalec

Vanja Barić

Kristina Šimunić

Emilija Vadlja

Hrvoje Barić

Krešo Gavran

Marija Kukec

Valentina Branilović

Zaista kratka riječ urednika i izdavača:

Četvorka je prošla odlično. Toliko pohvala nas je zbunilo pa nemamo što pametno za reći. Hvala onima koji su popunili list, a oni, čijih radova nema, neka malo razmisle o sljedećem broju. Kaže se: Što je napisano to ostaje! Dajemo Vam ovaj dokaz da postojimo, da živimo i radimo, a Vi nam opet šapnite koliko smo uspjeli. Do novog broja sve najbolje!

*Fotografije: Arhiv obitelji Barić, Goričanec i Kolac; Foto-studio "Novak" Ludbreg i Studio "Vipro" Prelog
Obrada lista na računalu: ravnatelj škole Ivan Barić*

Naslovna strana Nino Ivković (Ornament) i Vanja Barić (Vručina)

Tisak: "LETIS" Pretetinec. Sponzori (Bog ih blagoslovio!) spomenuti su u novinarskim tekstovima

*Izdavač: Osnovna škola Hodošan
Za izdavača: ravnatelj Ivan Barić
Hodošan, 28. lipnja 2002. godine*

Moje malo Međimurje

Ja sam se rodio u Međimurju i tu ve živim. Najlepše mi je u Međimurju i nikam drugam nej števit. Međimurje ima čudaj bregi, ima čudaj cvetja i čudaj senokoš. Jutra so u megli i strašno je zima. Ljudi doma imaju pajceke, kokoši, piceke, krave, bike, pse i močke. Provi gazde imaju čudaj polja i traktori. Ljudima je tu jako lepo živeti. Načili su se da moraju čudaj delati i to prenošaju na nas djeco, tak nas vučido. Dok mi zrostemo bomo dobri i vredni Međimurci.

Damir Blažeka, III. razred

Šuma

Šuma je tak lepa i nigdar je ne stiha. U protuletju je pisana, dok leto dojde je svetla, i kak morje se niše. A ve jesen je prelepa, kak zlato se sveti. U zimi kak biser, kak srebro se sveti. Šuma stolno nekaj šepeče. Nigdar je ona ne stiha.

Marija Kukec, VI. razred

Kruhek

Kruhek naš kak lepo dišiš i u pečki se žariš. Jemo te ftek, bodi z nami navek. Lepi si, okrogli, znutri hrđavi, negda bormeš beli kak si ljudi na svetu. Si te rado jedo. od bogati do siromašni sema si fini, najboljši si vroči da se s tebe dimi.

Andreja Dolenčić, IV. razred

Kajkavsko predvorje

Sanela Barić, I. razred, Vočkica

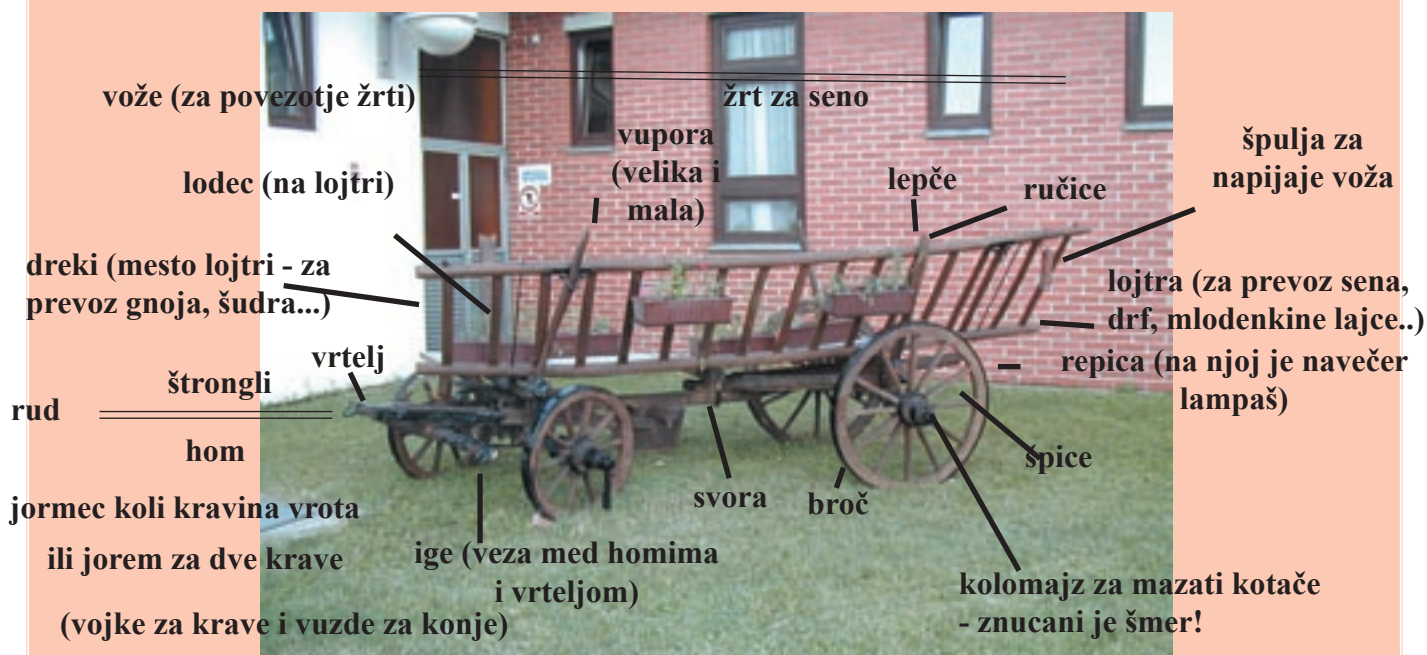
Ilustracija: Ana Habuš, IV. r.

KOSTAJI

Se puno kostajov bilo je po hrđavom listju. Mali i veliki bračali so se doli z brega. Kak mali miši so se koturali dok so si ne svoje provo mesto našli.

Tamara Blažeka, VI. razred

Rečnik naš međimurski - (IV.)

Stora međimurska kola pred svetodurskom školom dar su obitelji Kolar

Kajkavsko predvorje

Verni ljudi mojega kraja

STARI PJESNICI MEĐIMURJA

Mloti fpešajo, a guno nigdar! (zlotna međimurska)

Na Medvjedici

Vu prvi moh je zgledalo grdo,
to lepo i veliko brdo.
Po njemo treba hoditi dogo
i ne smeti šporati nogo.
Nigdi tulko drevi i ftiči,
se vam je navek kak f priči.
I ja sam hrabro gaziv,
kesno grabo z blatom spaziv,
blato je do gležnji seglo,
okoli cipelji se steglo.
Dok sam se domaj zuv,
unda sam svoje čuv:
“Sinek, si se po gori špancerav,
ili si negdi s pajceki maršerav!”
Krešo Gavran, VI. razred

Moje malo Međimurje

Moje malo Međimurje je zeleno
i ravno. Tu su ljudi joko verni,
celi božji den samo delajo. Dok
je pak jesen stolno brndajo s
traktori. Mi deca se vozimo na
prikolici. Meni je tu joko lepo
živeti jer je se stolno veselo.
Renato Strahija, III. razred

Čuli smo pred mlekarom...

Nega pameti pre tem hrmoku.
Neznam što bi mogev toga
vroga podnošati.
Na kuglji zemaljski ga ne tak
noroga čoveka.
So me je sposrola pred celim
selom!
Je te je vredila!
Kak je tak školana mogla zeti
štolnoga za moža?

V mojem kraju ljudi delajo na
zemljama. Sejajo pšenico, ječma,
kuruzo, zob, a največ sadijo
kalampera. Domaj imajo svije, race,
čuče, piceke, pure, krave, zojce....
Gazdarice imajo pune vrte povrtja
i pune vrčoke cvjetja. Ve je došlo
protuletje i si lečejo z traktorima kaj
brže vredijo i počistijo senokoše.
Režejo trse, klještrijo vočke i zobočijo
trovo. Si se žurijo kaj predi Vuzma se
počistijo i pospravijo.

Helena Goričanec, IV. razred

Jesenski veter
Črez šumo i grajo
spuhnov je jesenski veter.
Listje je zdigev
po zrako ga nosi
kak da bi ftiči leteli.
Dreva se nišejo
kitje se trga
lese rušijo
i vrota pokajo.

Najampot je ftihev
Se je postalo stiha.
Čovek bi si misliv:
nabo več spuhnuv.

Unda je nazoj počev
još bole, još bole
se je v zroko
kitje s listjem, suha groja.
Zgleda - nabo postav.
Stjepan Kovačić, VI. razred

Moje malo Međimurje

Lepo moje Međimurje
kak si lepo zeleno
u tebi tičeki popevaju
i cveteki cvetaju.
Ljudi pak tak
veselo popevaju
i vsaki den
pomalem delaju.

Dario Kovačević, III. razred

Pozadina: Barbara Hegeduš, II. razred, Jesensko lišće

Marija Markač, Goričan
KAJ JE ČOVEK

Kaj je čovek na tom svetu,
hoćemo premisliti,
kad najmanje nit ne misli,
mora prestat živeti.
: Mladost je kak rosa,
ona koja se u jutro blista,
smrt nemila ju pokosi,
kak ti ruža se suši.

Sva veselja i bogatstva
nikaj ne pomažejo,
nit vu Kraljevstvu nebesko,
njega ne sprevojajo.
: Fnogi čovek čuje sada,
ovu pesmu žalosno,
soza mu na lice pada,
jer i njemu vmreti bo.

Smrt je za onoga strašna,
koj se za nju ne zmisli,
koj je z grehom opterečen,
mora je bojati se.
: Zato si skup odstranimo,
se kaj spoznamo za grešno,
zatim v nebu se vidimo,
i veselja vživajmo.

Izvor: obitelj Lesinger, Goričan

Čuli smo kak se spominaju...
(bez vredanja, prosimo...)

Tak mu se zmešalo ka već
pokojne vidi.
Fejst su mu pokali dok je
govoriv.
Pem na fermu, ali si nemrem
nojti kuma.
Nori ženi nemreš ništ
dopovedati!
Te su ti dožni na se stroni.
Cirkuvljončanke su joko
hmonje žene.

Koje tajne kriju:

Srce - krije koga voli ili mrzi - Dario

Majka - krije tajnu recepta za kuhanje - Dario

Podrum - krije fino vino - Dario

Šuma - krije kućice mnogih životinja - Dioniz

Brat - krije kada pojede slatkiše

Sestra - krije kada nešto napravi, ako dobije jединicu, ako pije alkohol - Dejan

IV. razred PŠ Palinovec

O jednoj grudi

Deni je napravio grudu. Bacio ju je. Gruda je letjela, letjela, letjela. Jedna lampa nije se makla. Gruda je udarila u lampu. Lampa se razbila, a Deni je bio tužan.

Krunoslav Lajtman, II. razred

Razgovori na hodniku

Pitanja na koje želim dati odgovor
Što je ljubav? - Ljubav je poljubiti, košuvati, dok netko tebe poljubi (Sanja); Za mene je to srce i duša (Mihaela); Ljubav je kad dečko puci reče: Ljubavi moja (Dario); Ljutim se na... - Brata jer me zeza da volim Alena, onda sam nervozna...(Lana); Kad me Sanja štupa i boksa u nogu (Leonard); Kad mi mama ne da za sladoled - ljutim se i onda odem u sobu! (Roberto); Tatu jer me tjera spavati (Mihaela) Što je početak, a što kraj? - Početak je na početku rečenice (Daniel); Početak je kad

se dijete rodi i mora sisati majčino mlijeko (Roberto); Kraj je kada netko ode (Lovro); Što mi je najvažnije u životu? - Da volim mamu, tatu, baku, djeda i Predsjednika (Lana); Najvažniji je traktor, mama, tata, brat, baka, djed...(Dario); Što je sisavac? - To je životinja koje može jako bježati (Dario); Kad sam najsretniji i najtužniji? - Najtužniji sam bio kad me Lovro tukao (Alen); Najtužniji mi je bio prvi dan škole. Prvi put sam vidio to mjesto (Daniel); Dok me mama nije pustila k prijetaljici (Sanja); Najljepši mi je utorak kada imamo tjelesni

(Sanela); Dok Leonard nije smio k meni! (Roberto); Najveseliji? - Kad su svirači na pikniku pali s čamca (Bruno); Moja najveća želja - Biti pilot i sve prejeti s pet (Roberto); Novoga bicikla! (Sanela); More i novi bicikl (Lovro); Motorčeka! (Dario); Romobila! (Sanja); Da mi mama bude dugo, dugo živa (Leonard); Da u školi primim knjigu (Daniel); Da prejdem s pet! (Lana); Da dobijem kravice - igračke (Bruno); Želim pucu da imamo djecu (Alen).

Učenici I. razreda PŠ Juraj

MOJ ZAVIČAJ

Ja živim u Donjem Međimurju. Moj zavičaj je ravnica. Ljudi rade na poljima i tvornicama. Šume su pune cvijeća i lijepo mirišu u ljeti i proljeće. Međimurje ima dvije rijeke Muru i Dravu plave boje. Ja volim odlaziti sa svojim roditeljima na rijeku Dravu. Tamo ima mnogo lijepih labudova. Moj zavičaj je za mene najljepši kraj na svijetu.

Dario Pintar, II. razred

Naši prvaci

Mi, učenici četvrtog razreda, u kombinaciji smo s prvačićima. Jako su hrabri i odvažni. Ponekad nas nasmiju do suza. Ponekad im učiteljica zna reći "Ptići sivi" da ih umiri. A Dario kaže: "Nismo mi ftići, da smo ftići bi dleteli!" Kad su morali nešto prepisati, Dario se opet javio: "Tak puno? Kaj ti misliš da sam jo mašina"? Nije se bojao učiteljice. Pucali smo od smijeha.

Lidija Mesarić, IV. razred

Detalj s DVD projekcije "Palčice". U društvu je uvijek ljepše!

Radost nakon putovanja

Ovog ljeta bila sam u Njemačkoj i Austriji. U Njemačkoj mi žive baka, djed te ujak s obitelji u gradu Bonnu. Sestra i ja bile smo kod njih tri tjedna. Bilo je jako lijepo. Svaki dan smo vidjele nešto novo. Vozile smo se brodom po rijeci Rajni, išle na kupanje, bile u velikom zabavnom parku te večerali u španjolskom restoranu. Kad smo se vratile kući nakon par dana otputovale smo s drugom bakom kod tete u Beč. U Beču smo bile u velikom zoološkom vrtu, igrale se na Prateru te razgledavale Schönbrunn Palace, dvorac gdje su živjeli carevi. Na kraju ovih školskih praznika za mene i moju obitelj dogodio se najljepši događaj. Mama je rodila malog brata Matiju.

Lara Ružić, IV. razred

**Stari
Zelengaj
u prošlom
stoljeću:
program,
priprema za
kros utrku i
neki gosti...**

**I jedan novi Zelen
obitelji Hranjec,**

...s mamama...

Foto-izbor starih

*Ministar prosvjete i športa dr. sc. Vladi-
mir Stugar i ravnatelj škole Ivan Barić
redoviti su gosti Visoke učiteljske škole u
Čakovcu.*

*Naravno, ministar kao predavač,
a ravnatelj kao student!*

*Posjet Zavodu za školstvo u
Zagrebu ravnatelj je iskoristio
za razmjenu iskustava s višom
školskom nadzornicom mr. sc.
Ivanom Turčić Prstačić i peda-
gogom i mentorom tehničke
kulture Željkom Medvedom.
Tema je nastavak eksperimen-
talnog programa tehničke
kulture, informatika i izvrsni
kolači OŠ Alojzija Stepinca iz
Krašića.*

...s tatama...

...s dječjim programom...

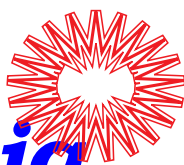
gaj uz Muru, izletište
lipanj 2002. godine...

... s glazbom...

...igrama, natjecanjima, veslanjem

... i cvijećem za drage učiteljice.

i novih zbivanja

Ilustracija:
Daniel Čonka, I. razred

Dan kad je muzika plivala...

U nedjelju smo imali posebnu nastavu. Bili smo na pikniku s roditeljima. Na priredbi sam recitirao i plesao. Jeli smo grah i pili sokove. Skakao sam u vreći, nosio jaja, igrao graničare i pecao. Vozio sam se u čamcu. Bilo mi je lijepo s roditeljima. Najviše smo se smijali kada su svirači u odijelima pali u vodu. Kući smo se vratili umorni i veseli.

I. razred PŠ Sveti Juraj u Trnju

Bila sam u Svetom Juraju u Trnju prije dva stoljeća

Krenula sam selom. Bilo je sasvim malo i danas posebno blatno. Zapazila sam puno drveća, malo kuća okruženih zelenim livadama. Usred sela bila je kapelica. S desne strane nalazilo se groblje. Nije bilo buke. Vrijeme je brzo prolazilo i spustila se noć. Srela sam staricu koja me je uvela u svoju kuću. Bila je to mala kućica s jednim prozorčićem i krovom pokrivenim slamom. U sredini kućice bila je jedna stara peć na kojoj je bilo otvoren poklopac da baka ima svjetlo. Baka mi je pričala jako zanimljive bajke. Bilo je s njom lijepo.

Lea Branilović, III. razred

Moj zavičaj

Nekad u našem zavičaju nije bilo asfaltiranih cesta, vozilo se po makadamu. Polja nisu bila tako uređena kao danas kad ima puno traktora. Kuće su bile manje, a ljudi zadovoljniji. Tako barem kažu baka i djed.

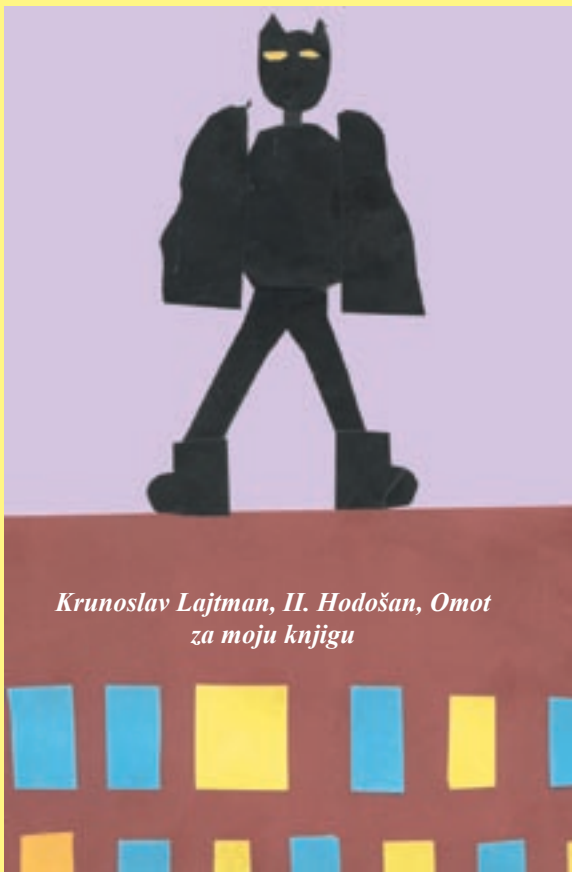
Lucija Kovač, II. razred

Moja ljetna večernja haljina

Uskoro će biti moj rođendan. Moj rođendan je u ljetu, meni najljepšem godišnjem dobu.

Ljeto je također moja najbolja prijateljica i volim s njom šetati. Jednom, kada smo šetale livadom, rekla sam joj da će mi uskoro biti rođendan. Pričala sam joj da ćemo imati u mojoj ulici natjecanje. Birat će se najljepša večernja haljina, a ja ne znam što ću obući.

Došao je i moj rođendan. Ujutro sam ustala i kad sam otvorila vrata čekao me veliki paket. Otvorila sam ga, a u njemu je bila najljepša ljetna večernja haljina. Bila je izrađena od svih vrsta ljetnih cvjetova. Odmah sam znala da je to dar od moje prijateljice Ljeta. Kad sam išla na natjecanje obukla sam tu haljinu. Na natjecanju haljina je izabrana za najljepšu haljinu ulice. Kad obučem tu haljinu sjetim se svoje prijateljice Ljeta i tad postanem naj sretnija osoba na svijetu.

Krunoslav Lajtman, II. Hodošan, Omot za moju knjigu

Ivana Bergovec, IV.razred

Moj prijatelj

Jednog dana u školi, na prvom satu hrvatskog, mog prijatelj Dino se glupirao. Tad ga učiteljica poslala u kut. Ovako je bilo: stajao je na jednoj nozi. Ruke je imao naprijed kao da mjesečari. A tek lice da ste vidjeli! Nakon nekog vremena što ga je Dino proveo u kutu, ja sam se jako počeo smijati.

Smijali biste se i vi kao nitko da ste to vidjeli. Ali ne iz zlobe - ja volim svog prijatelja Dina jer je pravi, iskreni prijatelj.

Tomica Baksa, III. razred

Valentinovo

Valentinovo je dan koji se veseli proljeću i kada se zaljubljeni šeću. Valentinovo je dan kad se javlja ljubav prava od koje nas zna zaboljeti glava. Valentinovo je dan koji svima daje krila, da ljubav pronademo ma gdje god ona bila.

Tomica Furdi, IV. razred

Razred sanjalica

Moja ljetna haljina

Ljeto je šareno s mnogo voća. Dan je vruć. Svjetlost duže traje, a tama kraće. Svjetlost i toplinu daje žarko sunce, a po noći blista Mjesec sa svojim sestricama zvjezdicama. Baš tada ja poželim bijeli, hladni snijeg i čarobnicu zimu koja nam donosi bijelu haljinu. Ali ne, sada je vrijeme ljeta zbog kojeg nam je jako vruće. Navečer, kada Sunce ugasi svoje zrake, dolazi gospodin Mjesec. Donosi nam male kukčiće koji lete. To su svjetleće krijesnice. Kada se krijesnice razlepršaju po tami, stvara se moja najljepša ljetna haljina.

Nina Strahija, IV. razred

JESEN

Gospođa Jesen sa velikim šeširovom u haljini svih boja svijeta polako je pokucala na vrata ljeta.. Nježno je na grani bojala list po list sve dok joj se nije potrošio kist. I zato je sada sve živo boje zlata sve dok teta Zima ne pokuca na vrata.

Tajana Bartolić, IV. r.

Moja simpatija

Ja imam simpatiju. On se zove Hrvoje. Ima žutu kosu. Oči su mu smeđe. Glatko mu je lice. Nos mu je malen. Zubi su mu lijepi poput latica tratinčice. Ja volim njega. On voli mene.

Nikolina Milković, II. r.

Ivan Kolar, II. razred, Vlak u snijegu

Kestenka i Kestenko (pričamo priču)

Išla sam u šumu brati kestene. Pao mi je kesten na glavu. Joj! Bila je to Kestenka. Tok! I sad je pao Kestenko. Kestenko je u travi tražio Kestenku. Našao ju je. Bili su veseli.

Elena Ružić, II. razred

Matija Raspet, III. razred, 3000. godina

Pipi Duga Čarapa

U OŠ Hodošan održana je predstava "Pipi Duga Čarapa" u izvedbi Putujućeg dječjeg kazališta "Smješko" iz Zagreba. Predstavi su prisustvovali svi učenici matične i područnih škola te polaznici Odjela Dječjeg vrtića "Ftiček". Glumili su: Tamara Garabajs - Pipi, Maja Petrin - Anika, Hrvoje Kečkeš - Tomi i Mirta Zečević - učiteljica. Originalnu predstavu Swaye Skupa dramaturgizirala je Sanja Ivić. Pipi je inače sinonim dječje mašte i originalnosti koju nitko ne može zabraniti. Ta živa predstava, puna songova, izrazitih scenskih pokreta i promjena, namijenjena je djeci, mladeži i svima onima koji žele svijet učiniti ljepšim i zabavnijim pa je učenici OŠ Hodošan svima toplo preporučuju! (Valentina i Monika)

Pjesnika par nama na dar

Hvala

K zemlji sam ruke pružila,
s veliko HVALA
joj se odužila.
HVALA za sve
što nam je dala.

HVALA za svaki klas
što mnogim je gladnim
ustima spas.
Nebu sam okrenula oči
i rekla HVALA
za kišu što toči.

Na Sunce sam žmirnula,
rekla HVALA
za svaku zraku
što nas je dirnula.

Moja učiteljica

Kome svoju hvalu da sam
za sve što danas znam?

Tko se sa mnom mučio
dok me nije sve to naučio?

Tko me naučio crtati
šiljasti i tupi kut,
a da na mene nikad nije bio ljut?

Zašto velika i mala slova
više nisu ništa nova?

Zašto iza točke stanka,
sve to zna moja učiteljica Anka.

Ivana Gavran, IV. r. Hodošan

Moja baka

Ne želim vas dugo gnjaviti
i ne želim se važna praviti
Želim vam ispričati priču
o meni najdražem biću.
Odjednom ponestaje mi riječi,
jer pričam o svojoj najvećoj sreći
nije to priča jednostavna i laka,
iako je naslov moja baka.
Moja draga baka
uz mene je od prvog koraka.
Razbijeno koljeno manje boli -
kad mi baka kaže da me voli.
i najveća bol se gubi -
kada baka bolno mjesto poljubi.
i sunce toplije grije -
kad se moja baka nasmije.
Sve mi to tako jednostavno zvuči,
ali me ipak nešto muči,
teško mi je shvatiti,
da joj toliku ljubav ne mogu vratiti.

Ivana Gavran, 4.r Hodošan

**Mnogo je ovogodišnjih
priznanja za ovaj izuzetan
pjesnički par. Objavljujemo
tri Ivanine pjesme, a željno
očekujemo prvu tiskanu
zbirku učiteljice Anke u kojoj
će se pojaviti i pjesma "Od
petka do petka".**

Od petka do petka

Vrti se kotač života.
Proljeće. Jesen. Ljeto. Zima.
Sat. Dan. Mjesec i godina.

Život kao zvuk.
Zvuk kao buđenje
neke nedovršene Bachove simfonije.
Godine se kao biseri nižu,
neki novi vlakovi na stanice stižu.

I kad polako nestaju dani mladosti,
a život donosi samo
kap po kap radosti
i kad oluja ljudskog života
izgubi vjeru,
kad zavlada strah
i kad prijatelja odnese
posljednji vjetra dah,
uzmi cvijet i dugine boje,
prekini razmake čekanja,
izađi iz pročitane bajke
zaboravi vrijeme plakanja.

U proljeće niknut će opet
cvijet pokraj plota.
Kao na dlanu linija života
srce će tvoje taći,
ponovno rijeku života naći,
svanuti na vrhuncu
i povesti te ususret suncu.

Vrti se kotač života.
Proljeće. Sat.
Ljeto. Dan.
Jesen. Mjesec.
Zima i godina.

Od petka do petka,
da opet počne sve ispočetka.

Rezultati natjecanja

Iz matematike: IV. razredi - Nina Strahija - Juraj, 13. mjesto, Helena Goričanec, Hodošan, 21. mjesto i Lidija Mesarić, Palinovec, 29. mjesto; geografije: Hrvoje Barić, VIII. razred, 8. mjesto i Emilija Vadjla, VI. razred, 16. mjesto, hrvatskoga jezika: Anamarija Varović, VIII.b razred, 9. mjesto i Hrvoje Barić, VIII.a, 12. mjesto.

Put do uspjeha

Moj hobi

Ribolovom se bavim od malih nogu. Prvo sam na ribolov hodao s tatom. Pažljivo sam promatrao na koji način se lovi riba. To mi se sviđjelo pa sam zamolio tatu da i mene nauči tajnama ribolova. Od tada svaki trenutak slobodnog vremena provodim u ribolovu. nakon što mi je tata kupio pravi štap, učlanio sam se u Športsko ribolovno društvo "Črnc" Donji Hrašćan. Bio sam na natjecanjima i osvojio nekoliko puta drugo i treće mjesto. Za postignut uspjeh dobio sam kao nagradu dvije rollice i ribički štap. Ribolov mi je najdraži sport, čini me sretnim, pogotovo onda kada uhvatim veliku ribu.

Tekst i snimka: Mišel Dominić, IV. r.azred

Zahvale onima bez kojih nismo mogli:

- gospođi Božici Drvoderić iz Palinovca, majci Tihane Drvoderić, za organizaciju posjeta Kliničkom laboratoriju u Čakovcu i poklonjenom priboru za školski kabinet.
- roditeljima Daniela Kramara iz Svetog Jurja u Trnju za izradu posebnih drvenih kutija za izložbe malih životinja.

SVETI JURAJ U TRNJU - Treće godišnje natjecanje u lovu ribe na plovak, što ga je na ribnjaku Jezerišće organiziralo Športsko ribolovno društvo "Jezerišće" Sveti Juraj u Trnju", započelo je minutom šutnje u čast nedavno preminulog predsjednika društva Franje Kovačića iz Donjeg Pustakovca. Udice je točno na vrijeme umočilo trideset natjecatelja, mladih i starijih članova te gostiju iz drugih društava. Prema podacima natjecateljske komisije pobjedu je među kadetima odnio Ivan Kolar iz Svetog Jurja u Trnju (II. r.), drugi je Renato Kramar (V. r.) iz Donjeg Pustakovca, a treći Dario Habuš (1. r.) iz Svetog Jurja u Trnju. Svi su nagrađeni vrijednim poklonima. (Vanja

Vanja) iz Svetog Jurja u Trnju. Svi su nagrađeni vrijednim poklonima. (Vanja)

Učitelj Stjepan Kolac i mladi tehničar (glazbenik, matematičar, biolog, ...) Hrvoje Barić koji je uspješnom prezentacijom overcrafta "3H" završio Smotru u Dubrovniku

Opis, svrha i namjena izratka

Moj rad u nazivu ima riječ "Overcraft" što u slobodnom prijevodu iz Engleskoga znači lebdjelica. U nazivu sam dodao još "3-H" što bi bila skraćena od Hrvoje -Hodošan - Hrvatska. Broj 3 označava ujedno i pogon sa 3 elektromotora. Na ideju da izradim ovaj model došao sam listajući stare brojeve "ABC-tehnike", kojima se inače koristimo u nastavi tehničke kulture.

Upute za rukovanje

Najprije uključujemo glavni motor. Kada se lebdjelica malo podigne uključujemo pomoćne motore čime postizemo veću brzinu, a pomoću njih ujedno i upravljamo lebdjelicom.

Izvod iz Hrvojeva rada

Veliki

Otkrivamo vam, kako je to uvijek pred kraj odmora: "Gdje je imenik najboljega razreda...Molim kolege da upišu održane sate...Tko je dežuran?...Kolegice, treba Vas neka mama...Pak su nekaj potrli - ravnatelj se srdi... Da bu to ferije..."

Da bi se održalo neko zanimanje za školu učitelji često uvode projekte koji samo naizgled nemaju veze sa školom. Profesor Tibor Rodiger i učenici VIII. razreda ove su godine posjetili Međuzemlje i izradili makete dvoraca iz Tolkienovih romana. Makete su se izložile istog dana kada je bila svjetska premijera "Družine prstenova". Šteta je što putovanje nije završeno - profesor je otišao u novu Luku - Prvu osnovnu školu Čakovec.

Sljedeći sat pričamo o elektrolizi. Mi ponavljamo gradivo.

Sadimo novo zelenilo. Škole su nam pune cvijeća. Zahvaljujemo tvrtki "Ambijenti", Udruzi žena Palinovec i našim vrijednim čistačicama.

Mi pak gledamo "Ljubavne jade žapca Krakonje": "Ova metla koju čuvamo najljepša je metla na svijetu... Ovu metlu imat ću i ja kad budem veliki... Daj da i ja malo primim ovu metlu... Joj kak je ova metla prava - ima špice kak i mamina..."

odmor

Pravila za provedbu školskih izleta i ekskurzija Ministarstva prosvjete i športa od 14. rujna 1998. godine govore: "Školska ekskurzija je

višednevno učeničko putovanje u svrhu posjeta prirodnim, povijesnim, kulturnim, športskim i tehničkim odredištima izvan sjedišta škole u skladu s odgojno-obrazovnim zadaćama škole". Što učenici zapra-

vo doživljavaju? Ovaj puta pitali smo učenike viših razreda. Na slikama su neki detalji s ekskurzija u Zagreb.

Obrada:
profesorica Vlahek i Vanja B.)

Što nam je na ekskurziji bilo najzanimljivije?

Kad smo u autobusu mahali svim dečkima Zagreba (Irena); U posjetu kod kaveza majmuna - majmun je pišao kroz kavez i bacao koru naranče (Petra); Kad smo uspoređivali marke automobila (Nikola); Kad je Nino prolio coca-colu po učitelju (Ivana, Danijela, Željka.); Kad nam je vodič pokazivao pokuse s elektricitetom koje je radio Nikola Tesla (Dajana); U "zoni sumraka" imala sam osjećaj da hodam džunglom (Josipa); Zvezdarnica u

Sa znanjem do zvijezda...

tehničkom muzeju me oduševila jer sam promatrala zvijezde uz primjerenu glazbu (Sandra); Dini su vrata autobusa skoro zatvorila nos (Tamara); Kad sam bila s prijateljicama u trgovini (Josipa); Najzanimljivije je bilo ispod krošnje velikog drveta (Ivana); Kada se Dino i Dioniz nisu vratili nas vrijeme kada smo se dogovorili (Katarina); Kad smo gladili konja (Marko); Kad smo u arboretumu Opeka bili u onom drvetu gdje smo se penjali (Dioniz); Bilo je lijepo i zanimljivo (Ivana); Zanimljivo i prekrasno bilo je šetati po prirodi (Katarina); Smrdljivo na Pročištaču, a u Arboretumu lijepo i na groblju lijepo (Dioniz); Zanimljiva ekskurzija, vidjeli smo dvorac i sluginu kuću (Ana); Danas bih opet otišla tamo (Betina); Bilo je super, posebno kad smo se spuštali na toboganu u

Mc'Donaldsu (Dejan); Bilo je super, vidio sam najveća drveta u svojem životu (Dino); Kad smo se sakrile prijateljici u trgovini (Katarina); Kad sam hodao u velikom kolu, a dečki su me pokušavali zaustaviti, što je, naravno, bilo nemoguće (Martin); Kad sam u tehničkom muzeju vidio učenika koji je u jednoj ruci držao 1500 volti, a u drugoj žarulju koja je tada zasvijetlila (Denis); Bilo je super zbog ludih fora i dobre zabave u autobusu (Tamara). Nikad neću zaboraviti kako je dugačak i ružan piton (Tamara); Dina i Mateja mahale su nekim tipovima u VW kabrioletu (Adrijana); Najzanimljivije bilo je u tehničkom muzeju kad smo gledali zvijezde (Sanja); U Tehničkom muzeju bilo je lijepo i poučno, ali u zooškom vrtu imali smo premalo vremena (Marino); Ma, sve je bilo zanimljivo! (Anamarija); Najzanimljiviji bio mi je rudnik u tehničkom muzeju (Dina); Bilo mi je lijepo jer sam vidjela ono što dosad nisam mogla (Martina); Kad su Igor i Karlo otišli u "kavez", puštali

Medvednica, listopad 2001.

su struju i ništa se nije dogodilo (Martina); Pamtit ću smrad kod kaveza s slonovima (Sandra); Najviše ću pamtit zvijezde koje su sijale iznad nas u planetariju. Mi smo sjedili u mraku, a iznad nas bile su zvijezde koje su izgledale kao prave (Bojana); Pamtit ću spektakularni izlazak iz McDonald'sa s hrpom balona u rukama. (Josipa); Za vijesti o novim ljubavnim parovima obratite se u osmi i sedmi razred (neznani pisac).

Medvednica, listopad 2001.

Bez mobitela niti na

Ne daj se, generaciju!

10 godina je prošlo. Prvi susret: "Kak si, imaš decu, delaš...?" Prozivku su izvršile učiteljice Marija Kovač i Ruža Vuk.

"Verujte mi, da dođem v Međimurje, prvo odidem na svojo malo zemljico poleg šume. Gledim, gledim... i saki drač je meni naljepše cvetje. I lepšega mesta na svetu ga ne!" - riječi su šezdesetgodišnjaka koji je došao proslaviti 45 obljetnicu "male mature". (gore)

"Prozivke nisu strašne - mi ispričamo o sebi, a onda vi malo o sebi... Ocjena nema!" -Katarina Kolarić, Anka Balent i Ivan Barić

Osmi razred završili smo školske 1986./87. godine. OŠ Hodošan tada je polazilo 422 učenika, a danas, zamislite samo 266! Vidimo se za 5 godina, lijepi i zdravi kao danas!!

Ana Habuš, IV. r.

Nama pak je 25 godina kako smo otišli iz stare škole.

Za nas je njena slika na svakoj stranici ovog lista. Prozvali su nas učitelji Ana i Josip Martinez

Vraćamo se na kraju generaciji rođenoj 1942. godine čiji cugec još veselo huška. Tiskanje ovog lista pomogli su s 225 kuna.

Svim bivšim učenicima i radnicima sadašnji učenici i radnici žele i nadalje puno mira, zdravlja i sreće. Vidimo se!

Događaj godine

Ispitivanja među učenicima pokazala su da je najdogađaj godine bio božićni koncert "Mustać benda". Nove generacije iz svih škola, njihovi gosti, poneki roditelji i svi učitelji u dvorani okruženoj ledom bili su sudionici vruće atmosfere rock-koncerta.

Naši mali maturanti

VIII.a razred - razrednica prof. Sandra Vlahek

Ime i prezime	Datum rođenja	Adresa
Nataša Baranašić	12. 02. 1987.	Palinovec 42
Hrvoje Barić	30. 10. 1987.	Donji Hrašćan 55
Marta Barić	30. 10. 1987.	Donji Hrašćan 55
Petra Barić	23. 03. 1988.	Donji Pustakovec 81
Goran Fileš	15. 02. 1988.	Palinovec 171
Božica Ivković	01. 12. 1987.	Donji Hrašćan 105
Igor Ivković	23. 01. 1988.	Donji Pustakovec 55
Josipa Ivković	29. 12. 1987.	Donji Hrašćan 127
Tomica Janković	20. 03. 1987.	Hodošan, Glavna 22
Jurica Kos	27. 03. 1988.	Donji Pustakovec 26
Saša Kramar	30. 10. 1987.	Donji Pustakovec 110
Jurica Purić	18. 02. 1988.	Palinovec 160
Marko Steyskal	22. 11. 1987.	Hodošan, Glavna 68
Nikola Špoljar	26. 01. 1987.	Hodošan, Glavna 71
Dejan Tkalec	20. 05. 1987.	Palinovec 135
Ivan Vadlja	03. 05. 1987.	Hodošan, B. Radić 40
Tomo Vagaj	15. 06. 1988.	Hodošan, Glavna 64
Ivana Vasiljević	28. 11. 1987.	Hodošan, B. Radić 69

Uspjeh: 7 učenika s odličnim uspjehom (5 nagrađenih s prosjekom 5,00), 5 s vrlo dobrim, 6 s dobrim uspjehom. Prosjek razreda je 3,92.

VIII.b razred - razrednik Dragutin Šimunić

Ime i prezime	Datum rođenja	Adresa
Marino Barić	28. 04. 1987.	Donji Hrašćan 111
Vanja Barić	03. 06. 1987.	Sveti Juraj u Trnju 84/4
Josipa Bermanec	14. 10. 1987.	Palinovec 147
Karlo Blagus	08. 03. 1988.	Hodošan, Glavna 86
Sanja Frančić	14. 06. 1987.	Sveti Juraj u Trnju 27
Tamara Gudlin	18. 04. 1987.	Donji Hrašćan 101
Denis Ivković	31. 03. 1988.	Donji Hrašćan 168
Martin Kolarić	11. 03. 1988.	Donji Hrašćan 52
Sandra Lovrenčić	13. 07. 1987.	Palinovec 117
Bojana Mihoček	30. 01. 1987.	Palinovec 98
Mateja Mlinarić	02. 02. 1988.	Hodošan, Glavna 62
Goran Nushol	26. 07. 1987.	Hodošan, B. Radić 55
Dina Sabol	03. 05. 1987.	Donji Hrašćan 132
Adrijana Šavora	13. 10. 1987.	Hodošan, B. Radić 13
Martina Šipuš	19. 06. 1987.	Sveti Juraj u Trnju 75
Anamarija Varović	30. 04. 1987.	Palinovec 91
Ivica Zrna	13. 07. 1986.	Hodošan, Čakovečka 013

Uspjeh: 8 učenika s odličnim uspjehom (6 nagrađenih s prosjekom 5,00), 4 s vrlo dobrim, 4 s dobrim i 1 učenik s dovoljnim uspjehom. Prosjek razreda je 4,02.

To sam ja

To sam ja, četrnaestogodišnja tinejdžerka trenutno podivljalih hormona. Živim u nekom svom začaranom svijetu, iz kojeg me, vjerujem, još dosta dugo nitko neće moći izvući. Po naravi sam, što da kažem, dosta zaljubljiva. A to mi je uglavnom i najveći problem! Vjerujte, nije lako.

Sjedim sama u tihoj sobi i tupo buljim u knjigu iz matematike, po stoti put ponavljam jednu te istu formulu, ali ne ide mi. Umjesto nekih dosadnih neshvatljivih formula i potencija u glavi mi se premotava film našeg posljednjeg susreta. Preda mnom je njegova lijepa kovrčava kosa, prekrasne tamne oči i taj bajni osmijeh. Polako je ušao u moju sobu s velikim buketom ruža... I tu se prekinuo moj lijepi san! Najednom me mahnuo tim lijepim cvijećem po glavi i zaurlao!

Tek tada sam se prizemljila i nijemo gledala mamu s matematičkom bilježnicom u ruci u kojoj je tek bio napisan naslov "Domaći rad", a dalje je sve bijelo, pusto i prazno. "Pa dobro, daj ti meni reci, kad ćeš se jedanput opametiti?!" Mama me bijesno odgleda i ljuta izleti van, a ja u bradu po treći puta ponovim: "Aha, mama, napisat ću zadaću." Tada sjednem za stol i otvorim svoj stari dnevnik i pišem, pišem,

Ilustracija: Dejan Tkalec

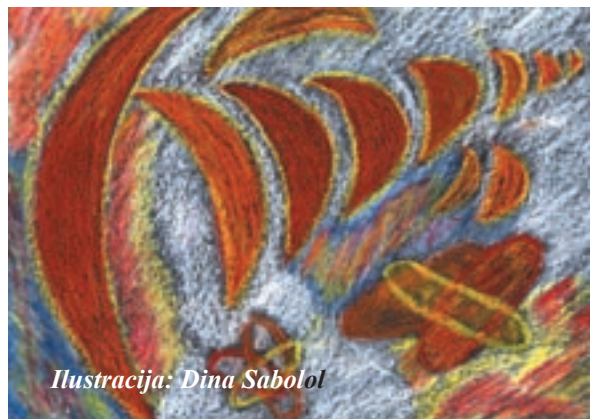
U ime svih učenika osmih razreda ovdje donosimo:

Dvije slike

pišem, ruka me boli, ali ipak uporno pišem, tek tu i tamo pogledam nedovršenu zadaću. Zatim počnem crtati srca, cvjetice, balone i opet polako zaboravljam obveze. A onda počne zvoniti mobitel, najjače što može. Iako sam sto puta obećala da ću ga isključiti, ovaj put je mama meni svečano obećala da će ga baciti kroz zatvoreni prozor. Sva sretna zove me Bojana i prenosi mi priču koju joj je ispričao moj dragi! Želi me vidjeti! U tom trenutku milijun mi je leptirića preletjelo kroz trbuh, počela sam skakati po sobi i grliti superljutu mamu. Nakon ove šok terapije sjela sam pred ogledalo i buljila u svoj razoren "teen". Opet sam zamišljala kako bi bilo lijepo da ga sad vidim i da budemo zajedno. U tom raspoloženju nije bilo nimalo dobro što mi se sada, valjda zbog nervoze, pojavio novi, ogromni prišt. Bacila sam se na posao i prevrnula sve svoje ladice, koliko ih god imam i odlučila ga "zakrpati" s najmanje tri kilograma pudera. Baš kad sam se posve sredila i hrabro krenula iz kuće, evo mame: "A kamo je naša Danica krenula?" pitala me s kiselim smiješkom na licu. Potom joj je pogled skrenuo naš još uvijek praznu bilježnicu. Sledila sam se. Prvo je bacila gomilu prijetnji zbog zadaće, a onda zbog slike, pa je usput zabranila izlaske... da poludiš!

I tako se to ponavlja skoro svaki dan: škola, mučne zadaće, ljubavne brige, izlasci... To je otprilike moj sadašnji život. A gdje sam tu ja?

Ispričala: Josipa Bermanec

Ilustracija: Dina Sabolol

o njima

Tko sam ja

Još ne znam tko sam. Svakog dana gledam se u zrcalo i uvijek vidim tu istu osobu, ali ne znam tko je zapravo ona. Izvana prepoznajem i shvaćam svoju osobnost, ali iznutra, duboko u sebi tek otkrivam svoje pravo "ja".

Osjeam se kao da zapinjem na sebi nečeg važnog, u prijelomnoj točki života. Shvaćam da nemam odgovore na sva ta pitanja i na sve oko sebe. Život ne ide uvijek kako bi trebao. Sve što trebam je vrijeme, trenutak koji će biti samo moj, još dok sam između. Svijet oko mene me gleda kao da me treba zaštititi, ali samo ja shvaćam samu sebe. Vrijeme je da se ja sama naučim oduprijeti i suočiti se sa životom i problemima. Čovjek zna tko je on tek kada istraži svoju unutrašnjost i kada sa sigurnošću i ponosom može reći da poznaje samog sebe. Na prvi pogled možda djelujem kao nesigurna djevojka, ali tko pogleda malo dublje u moje oči, vidjet će da se u njima skriva puno samopouzdanja. Pomalo otkrivam samu sebe, svoje mane i vrline.

Nisam djevojčica, ali nisam još ni djevojka. Čekam trenutak kada u se pogledati u zrcalu i prepoznati tu osobu i izvana i iznutra. Na dobrome sam putu i osjećam da je taj trenutak blizu.

Ispričala: Sandra Lovrenčić

Naših zajedničkih osam godina

Naših zajedničkih osam godina Radoznalo i ne sluteći što će se sve dogoditi tijekom školovanja koje je slijedilo, krenuli smo prije osam godina u školu kao đaci prvaci, prestrašeni, ali ipak hrabri. Upoznavajući učitelje, prijatelje i prve simpatije shvatili smo da nam je škola drugi dom i da bez nje, ali i bez nezamjenjivih učitelja i prijatelja, život ne bi bio isti. U

nižim razredima bili smo nestašni i razigrani, no, kako je vrijeme brzo prolazilo, kako smo mi rasli, tako smo se odjednom našli u petom razredu, u jednoj posve novoj sredini. Započele su nezaboravne, brojne pustolovine otkvačenih pubertetlija koje su učiteljima zadavale glavobolje, a nama samo stvarale probleme. Nakon neuspjelog pokušaja frentanja

u muški WC došli do ideje da u 8. razredu nitko ne uči kako bi svi ponovno ponavljali razred i ostali zajedno. Naravno, to se nije ostvarilo.

I tako... došao je trenutak rastanka. A što nam drugo preostaje nego da krenemo dalje! Prijatelje u učenju i igri, te učitelje koji su nas strpljivo podnosili, sjećat ćemo se s ljubavlju cijeloga života.

Anamarija Varović, 8.b razred

**PITALI SU NAS ČESTO
MLADI UČENICI:
“KAKO JE TO NA
ZAVRŠNOJ?”
OVE DVIJE STRANICE
POSVEĆENE SU NJIMA
I PRIJATELJIMA KOJI
SU ZAISTA OTIŠLI. A
SLJEDEĆE GODINE
ODLAZI NOVA
GENERACIJA...**

Druženje roditelja, učenika, učitelja i ostalih radnika Škole počinje zajedničkim pjevanjem državne himne

Nakon govora ravnatelja započinje zabavni program što su ga učenici priredili uz pomoć razrednika

Važnu ulogu imaju bendovi: ovaj puta nastupili su mladi rokeri i tamburaši

Zadnja prozivka razrednika i predaja svjedodžbi

Učenici također prozivaju svoje razrednike i sve učitelje cvijećem i poklonima. Djeca postaju ljudi!

Prvi ples! Naravno, lagani valcer! Dečki s majkama, cure s tatama. Vježbajte!

A zatim veselje (engleski: tulum) pod budnim okom roditelja. Malo podij, malo kmica...

Što bi bilo bez dobre glazbe? A svirače dobro znamo! Mustač bend, "Vrog šolu bere" i stotinu drugih hitova po narudžbama učenika od škole naprave "Šampion"!

A ujutro, kao i svih 11 prošlih godina, roditelji s mladima zaplaču, ali i zapjevaju.

Ovaj puta to je Balaševićeva "Priča o Vasi Ladačkom".

**Intervju: Stjepan Kolac,
učitelj tehničke kulture i fizike**

Dijete nije drvo

Stjepan (Luke) Kolac rođen je 12. kolovoza 1943. u Palinovcu. Studij tehničkog obrazovanja i fizike završio je 15. siječnja 1972. godine. Cijeli radni vijek proveo je u Osnovnoj školi Hodošan. Generacije učenika upoznao je s

tajnama predmeta koje je predavao te dodatnih vještina mladih fotografa, modelara, elektroničara. Kao izviđački starješina u isto vrijeme vodio je stotine učenika u nepoznata mjesta i uputio ih u tajne preživljavanja i druženja u prirodi.

- Što vas je u mladosti potaknulo da postanete učitelj?

Ima više stvari koje su me zapravo potakle na to. Mislim je zapravo to bila moja prva učiteljica Jagoda. Učila me u prvom razredu. Krasna jedna učiteljica, koja je zaista voljela djecu i koja mi je donekle trasirala taj put. A poslije - možda će vas iznenaditi - poticaj je bila Šenoina "Branka"

- Koliko godina radite kao učitelj i koliko ste generacija dosad obrazovali i odgojili kao razrednik?

Uh... Koliko godina radim - probajte izračunati! Počeo sam raditi u Osnovnoj školi Hodošan 1. rujna 1962. godine. E, sad, tu je negdje 40 godina, je li? A generacija? Ako ćemo otprilike uzeti, četrdeset godina podijelite s četiri, to je negdje preko deset generacija. Ovdje sjede učenici kojima sam sada razrednik, nekima od njih i roditeljima a nekima čak i bakama i djedovima.

- Postoji li razlika u načinu učenja prije i danas?

Ogromna! Ogromna razlika! Danas djeca stječu jako puno znanja

van škole. Imaju jako puno izvora počevši od računala pa do raznoraznih drugih izvora za stjecanje znanja. Nekad je to bila samo škola pa su

djeca bila više vezana za školu nego što su danas. Osim toga morate znati da je tada u razredima je bilo i po četrdesetak učenika i način rada je tada bio nešto drugačiji. Mnogo više smo morali djeci objašnjavati, ali smo mnogo više zajedno radili praktične radove. Vjerojatno ni vama baš nije najzgodnije što

morate stalno štrebati, a vrlo malo nešto rukom raditi.

- Kakva je razlika u učenicima prije i danas? Tražite li danas više znanja od njih?

Znanje? Ako znanje uzimamo za jedan sustav činjenica koje učenik mora svladati, učiti, usvojiti, onda tu nema razlike: znanje je znanje, znaš ili ne znaš bez obzira je li to bilo danas ili pred dvadeset, trideset godina. Više tražiti, manje tražiti... Znaš to vam je ovako: učitelj mora procijeniti gdje je jedna određena granica koliko dijete mora svladati gradiva a koliko naučiti. Nisu sva djeca jednaka. Prema tome ne mogu svi naučiti za pet, zato imamo ocjene od dva do pet. Ali nekome, da bi postigao trojku, možda treba više truda nego drugome za peticu. Koliko tražiti od pojedinog učenika to bi svakako učitelj trebao znati. Ako je bolji učenik, od njega ćemo i više tražiti. Eto!

- Par riječi o Vašim kolegama na poslu. Kako je raditi u Osnovnoj školi Hodošan.

Sada je krasno! Imamo krasnu školu koju smo napravili točno pred dvadeset godina. Prije smo radili u staroj školi, znate gdje je to. Slušajte, kad sam ja počeo raditi, svi kolege na poslu bili su otprilike moja generacija. Stanovali smo gotovo svi učitelji u istoj zgradi pa smo se stalno družili i izvan škole. Na primjer, išli smo izlete, utakmice... Danas se to izmijenilo. Mnogo nastavnoga kadra se mijenja, svake godine dolaze novi

učitelji a odlaze stari pa je teško uspostaviti tako prisne međuljudske odnose među učiteljima.

- Predajete fiziku i tehničku kulturu. Koji Vam je predmet zanimljiviji i ljepši?

Pa.. Fizika i tehnika je zapravo isto. Tehnike bez fizike nema. Fizika je prisutna u svim granama tehnike. Prema tome, to su jako povezani predmeti. U fizici se naglasak stavlja na teoriju jer moramo naučiti osnovne zakone a u tehnici bi te zakone trebali u praksi primjenjivati. Dati sad ocjenu za koji predmet, teško bih se odlučio. Oba predmeta veoma su interesantna.

- Zašto učenici 5. razreda u našoj školi imaju tri sata tehničke kulture, a mi samo jedan?

E, to bi morali pitati ministre. To su oni pred desetak godina odredili - tad je tehnička kultura srozana na jedan sat, i to bez vježbi i praktičnih radova. Nastavno gradivo u tehničkom veoma se izmijenilo, sve je prešlo na teoriju, a od primjene u praksi ostalo je jako malo. Na svu sreću pojavljuje se ponovno, da to tako nazovemo "pokret za vraćanje digniteta" tehničkoj kulturi kao predmetu. Dvadeset škola od 800 u Hrvatskoj uzeto u grupu eksperimentalnih škola u kojima se pokušava uvesti novi nastavni plan za tehničku kulturu. Time bi se vratili na ono što smo već nekad imali - tri sata tehničke kulture: jedan sat teorije, a dva sata praktičnog rada. Da li će se to ostvariti ili ne to ćemo tek vidjeti. Posebnu ulogu u tome ima i naša škole jer je u grupi odabranih eksperimentalnih škola.

- Još malo o poslu - što mislite koje kvalitete mora imati svaki učitelj?

Pa, vidite učitelj radi sa djecom. Djeca su živa stvorenja. Ogromna je razlika raditi posao sa živim ljudima nego obrađivati drvo u tvornici. Kod drveta, ako nešto krivo odrežeš, baciš to drvo, uzmeš drugo pa napraviš ono što si trebao. Dijete ne možeš baciti! Ako nešto krivo naučimo djecu onda smo mi krivi za to. Učitelj prvenstveno treba imati ljubav prema

svom poslu. Učitelj bi nadalje trebao imati dobre živce, pogotovo danas. Teško je nekad doći na kraj s doista nemirnom djecom. Učitelj mora biti obrazovan čovjek, treba znati što traži od djece. Kao učitelj, bit ću najsretniji ako vi kao učenici u svojem životu postignete više od mene.

- A sad nešto drugo, a to je Vaše slobodno vrijeme. Čime ste se bavili, imate li kakav hobi?

U mladim danima nekoliko godina bio sam aktivan igrač NK "Budućnost" Hodošan. Danas to godine ne dozvoljavaju. Najviše svog slobodnog vremena u životu posvetio sam radu s djecom u izviđačkoj organizaciji. Od 1965. godine pa sve do prošle godine vodio sam izviđače kroz mnoštvo izleta, smotri, natjecanja, a kruna svega bila su nezaboravna logorovanja na moru. Najprije smo bili na otoku Kaknu,

a potom na Otoku mladosti kod Šibenika. Mislim da sam preko 1500 djece vodio na more.

Bavio sam se modelarstvom, fotoamaterstvom, prometnom kulturom, elektronikom. I danas dosta slobodnog vremena posvećujem učenicima u pripremanju za smotre tehničkoj stvaralaštva mladih. Volim prirodu, rad u vrtu i voćnjaku, a preko vikenda najčešće odlazim u Gornje Međimurje u svoj mali vinograd. Tu se nakuplja energija za novi radni tjedan. Knjiga mi je također oduvijek hobi tako da i danas vrlo rado pročitam neko dobro štivo.

- Školovali ste toliko generacija učenika, u mnogima za cijeli život ucijepili ljubav prema tehnici. Da li na neki način kanite nastaviti suradnju s učiteljima i učenicima?

Pa vidite ovo što vam sada radim dakle eksperimentalnim program

sa petim razredom, netko će to naslijediti od mene. Naravno ja ću trasirati taj put, a tim putem budu išli drugi učitelji koji će doći na moje mjesto. Koliko ću poslije nastaviti suradnju bit će vjerojatno ovisno o tim učiteljima koji će mene naslijediti. Ja bih volio da ta suradnja i dalje traje.

- Na kraju - što bi poručili našim učenicima i našim roditeljima? Učenicima prvo: više međusobnog razumijevanja, više kulture u međusobnom ophođenju, ophođenju prema učiteljima i ostalima. A učiti onoliko koliko morate, ne treba previše! A roditeljima? Roditelji sami znaju da su oni dužni brinuti o svojim đacima isto kao i mi učitelji. Osim toga, malo veća suradnja roditelja sa školom uvijek je dobrodošla..

Razgovor vodili: Valentina Branilović i Vanja Barić

Sve preglede, cijepjenja i predavanja za učenike tijekom godine obavlja liječnica dr. Dijana Uvodić

Radnici škole i vrtića - dragovoljni davatelji krvi: vlč. Darko Kelemenić, Milica Jurmić, Marija Ivković, Suzana Košak, Marija Kolar, Marija Kovač i Ivan Barić

Posjet pisca Antuna Gardaša

Buka je, djeca su nestrpljiva. Očekuju dolazak pisca Antuna Gardaša. Pisac je stigao, slijedi kratki govor ravnatelja, a zatim, uz pomoć pisca zajedničko stvaranje pjesmice. Malo pisac, malo djeca i pjesmica je gotova! Pisac Antun Gardaš pročitao je zatim pjesmicu "Što sve stane u gurmane". Djeca su ga saslušala, a onda prasnula u smijeh jer je na kraju pjesmice bila fora. Pitao je koga sve djeca vole, oni su rekli da vole mamu, tatu i tako sve redom, a nikako da netko kaže da voli svoju učiteljicu. Kad im je ponestalo svih onih koje vole rekli su da vole i svoju učiteljicu. Nakon toga slijedio je govor o svojim knjigama. Prvo je pričao o knjizi "Bakreni Petar", te pročitao članak iz te knjige. Pokazao je i članak iz te knjige. Pokazao je i svoj novi roman kojeg je i sam vidio u čakovečkoj tiskari prije tri sata. Slijedila su dječja pitanja. Pitali su ga koja mu je najljepša knjiga? "Krađa u galeriji", odgovorio je pisac. Za knjigu da je napiše, potrebna su mu četiri sata. Obično piše noću, danju čita. Na samom kraju djeca su ponovila pjesmicu koju su na početku sastavila i saslušala savjet pjesnika: "Ako želiš postati pisac puno čitaj!" (Valentina)

RADNICI ŠKOLE ŠKOLSKE 2001./02. GODINE

Stoje: Alojz Vuk, Tibor Rodiger, Nina Zrna, Sandra Rok, Dragutin Balent, Marija Ivković, Ruža Vuk, Suzana Košak, Nataša Hajdinjak, Sandra Vlahek, Vera Fučko - Trstoglavac (radi u OŠ Ivanovec), Mirjana Kranjec i Dragutin Šimunić.

Sjede: Ljiljana Zelenić, Emilija Kolac, Elizabeta Matijaško, Marija Kovač, Anka Balent, Ivan Barić, Katarina Barić, Magdalena Brazničar, Stjepan Kolac i Darko Kelemenić

Ime i prezime učitelja	Rodendan	Adresa	Predmet koji predaje / poslovi koje obavlja
Ivan Barić	11. svibnja	Sv. Juraj u Trnju 84/4	ravnatelj / knjižnica
Marija Ivković	17. siječnja	D. Pustakovec 55	tajnica-računovodkinja
Anka Balent	3. studenog	D. Kraljevec, Ludbreška 40	razredna nastava
Dragutin Balent	29. svibnja	D. Kraljevec, Ludbreška 40	razredna nastava
Katarina Barić	28. travnja	Sveti Juraj u Trnju 84/4	razredna nastava
Magdalena Brazničar	16. lipnja	Sveti Juraj u Trnju 91	hrvatski jezik / knjižnica
Sandra Rok	2. srpnja	Mihovljan, Ivana Gorana Kovačića 39	engleski jezik
Darko Kelemenić	14. siječnja	Sveti Juraj u Trnju 14 f./080	vjeronauk
Nenad Kipke	30. siječnja	Čakovec, A. Schulteissa 6	likovna kultura
Emilija Kolac	15. lipnja	Hodošan, Zavrtna 1	razredna nastava
Stjepan Kolac	12. kolovoza	Hodošan, Zavrtna 1	fizika / tehnička kultura
Suzana Košak	29. srpnja	Hodošan, Braće Radića 103	razredna nastava
Marija Kovač	27. ožujka	Hodošan, Vukov Gaj 3	razredna nastava
Liljana Kralj	9. rujna	Hodošan, Glavna 12	razredna nastava
Mirjana Kranjec	11. srpnja	Sveta Marija, Kolodvorska 2a (od ožujka '02.)	hrvatski jezik
Elizabeta Matijaško	20. veljače	Palinovec 169	razredna nastava
Marija Novak	23. svibnja	Goričan, Školska 41	glazbena kultura
Nataša Hajdinjak	2. studenog	Sveti Juraj u Trnju (od travnja '02)	matematika
Natali Biškup	27. veljače	Mačkovec (od siječnja do travnja '02.)	matematika
Tibor Rodiger	14. svibnja	Čakovec, F. Pintarića 28 (do prosinca '01.)	matematika
Dragutin Šimunić	30. svibnja	Hodošan, Zavrtna 3	tjelesno-zdravstvena k. / zemljopis
Sandra Vlahek	1. ožujka	Hodošana, Prvomajska 12	priroda / kemija / biologija
Ruža Vuk	6. ožujka	Hodošan, Vukov gaj 12	povijest i zemljopis
Ljiljana Zelenić	4. kolovoza	Palinovec 11	razredna nastava
Nina Zrna	27. rujna	Hodošan, Vukov gaj 29	hrvatski jezik
Ljubica Barić	30. travnja	Palinovec 196 (do travnja '02.)	kuharica - čistačica
Gordana Čonka	2. svibnja	D. Pustakovec 109	kuharica
Vesna Švenda	11. veljače	Palinovec 200	kuharica - čistačica
Marija Kolar	25. rujna	Sveti Juraj u Trnju 20	čistačica
Ljubica Ilijaš	10. veljače	Hodošan, Prvomajska 4	čistačica
Bernarda Vidović	24. rujna	Hodošan, Glavna 74	čistačica
Alojz Vuk	18. lipnja	Hodošan, Vukov gaj 5	domar - ložać - dostavljač

Jesenska noć

Sivi veo jesen nosi,
i tmurnu maglu nisko po rosi,
Noćas se mrak poljubio s lišćem
Mjesečina je sakrila sivilo noći.
Čuje se šapat nježnog lišća
i stopala cipela mojih
Kao kap vode u jutarnjoj rosi
vodi nas šapat u beskraj noći!

Suzana Varović, VI.razred

Izlog radova

Alen Jurčec, I. razred, Majka

Josipa Ivković, VIII. razred

VRT MOJE BAKE

Moja baka voli svoj vrt. Voli raditi. Već je presadila salatu za proljeće. Napravila je male gredice. U vrtu moje bake ima svega pomalo. Ima i jagoda koje moj brat i ja volimo jesti. Ljeti ima mnogo povrća: rajčice, paprike, mrkve, graška te mnogo drugog povrća i lijepog cvijeća. Ja često idem sa svojom bakom u vrt, a ona se veseli kad joj malo pomognem. Da nisu tako vrijedne ruke moje bake, ne bi bilo toliko svega u vrtu.

Goran Habuš, IV. razred

Da sam zvijezda
Da sam zvijezda živio bih na nebu. Razgovarao bih sa zvijezdom repaticom.

Filip Strahija, III. razred

Donna Habijan, IV. razred, Strip "Pčelica Maja" (dio)

Jesenska kiša

U jesen najprije se sunce skrije,
pa odjednom po krovovima kiša lije,
i dok munja bljeskom sijeva
jesenska kiša pljuskom pjeva.
Slušam, čujem da se kiša naglo smiri,
samo rosa svojom svježinom sve namiri.

Emilija Vudlja, VI. razred

PITAM !

1. Zašto u životu nisu svi bogati?
2. A zašto cijeli svijet nije lijep i bogat?
4. Zašto uopće postoje zločinci?
5. Zašto postoji mržnja?
6. Zašto zemlje idu u rat?
7. Zašto u zemlji postoji bankovna kriza?
8. Zašto sve ne nazivamo kraticama?
9. Zašto gradivo u razredima nije laganije?
10. Zašto ne postoji puno mađioničara?
11. Zašto nije uvijek ljeto?
12. Zašto mi nismo divovi?

Jurica Recek, II. razred

Izlog ra- dova

SLAVLJE U SUSJEDSTVU

U subotu, 10. studenog 2001. godine, u našem susjedstvu je organizirano slavlje u čast dobrih susjedskih odnosa te u čast našeg susjeda Martina kojemu je bio imendan. Na slavlje su došli svi susjedi i svaki je sa sobom donio svoj specijalitet. Svi su specijaliteti bili dobri na svoj način. Na primjer: Martini kolači su bili vrlo ukusni, susjedima je bila najbolja mamina torta za našeg dobrog i vjernog susjeda Martina.

Kristina Kuhaneć IV. razred

Zaljubljeni par

Na dan Valentinova,
Simpatiju je našla
jedna sova.

Svu je šumu prevrnula,
Dok nije sovana pronašla.

Dopali se jedno drugom,
Divili se perju svom.

A, sovan umjesto
da joj kupi dar,
Otputovao je na Hvar.

Nina Strahija, IV. razred

Ivan Radić, IV. razred

Jesenska duga

Poslije nagle ljetne kiše
na nebu se duga njiše.
Koje je duga boje?
Svatko misli svoje.
Duga oblak slijedi,
i polako blijedi, blijedi.
Kao da je netko briše
ne vidi se više.

*Emilija Vadjla,
VI. razred*

Katarina Horvat, 7. razred

Sta-gli
Poslije kiše
Kad sunce zablista
Iz zemlje proviri,
a ne lista.
Svi je zovu
mala kišna _____.

*Matija Kovačević,
II. razred*

OPIS MAJKE

Moja majka zove se Rajka i ima trideset i šest godina. Visoka je i punačka i nosi crne naočale. Ima smeđe oči, kratak nos i smeđu kovrčavu kosu. Ima punašan vrat i visoki glas. Majka ima duge ruke, s dugim tankim prstima, na kojima nosi zlatno prstenje. Na svojim dugim nogama najčešće nosi pamučne hlače.

i zimi voli nositi majice kratkih rukava. Moja majka voli peći fine kolače i praviti torte za moj i bratov rođendan. Moja majka je dobra, a ponekad zna biti i ljuta, posebno kada su njeni sinovi zločesti.

Ilustracija: Igor Ivković, VIII. razred

Daniel Čonka, I. razred, Blizanci

Moj zavičaj

Moje lijepo i ravno
Međimurje nalazi se između
dva plavetnila, a to su rijeka
Mura i Drava. Moj zavičaj je
velika zelena ravnica s puno
plodnih polja i gustih šuma.
Ima puno lijepog cvijeća i čuje
se cvrkut ptičica. Ljudi su
vrijednih ruku i marljivo rade
svoj posao.
Bave se poljoprivredom i
stočarstvom. Ja volim svoj
kraj jer sam tu rođen
i ostajem.

Dejan Čemerika, II. razred

Sanela Barić, I. razred

Moja pitalica
Snažnog sam tijela i
čvrstih dugih nogu na
kojima je treći prst
razvijen u kopito.
Imam kratku i ravnu dlaku
koja je na vratu do leđa
dulja i čini grivu
Uzgojen sam i pripitomljen,
a zovu me _____.

Dario Pintar, II. razred

Prijatelj iz Nizozemske

Davno, dok smo bili prvašići, u našu školu i razred došao je plavokosi dječak. Učiteljica je

jednostavno rekla: "Ovo je Filip iz Nizozemske."

"Stigao sam s roditeljima.

Mama je Palinovčanka, a tata

Čakovčanin. U

posjeti smo kod

bake Anđele,

učiteljice u

m i r o v i n i .

Rodio sam se

u Nizozemskoj

1992. godine.

I m a m t a m o

roditelje, stariju

sestru i puno,

puno prijatelja!

Ipak, jako volim

doći u Međimurje" - pričao je Filip tada.

Prijatelja? Zaista ih je brzo

dobivao. Došao je dva, tri puta.

Pričao je i pričao i pričao kao da je s

nama oduvijek rastao. Odonda dolazi

svake godine. I ove jeseni stigao je na

par dana. Jedan dan proveo je s nama

u školi. Gotovo se na razlikuje od nas

osim na satu engleskog!! Divili smo

mu se i čudili kako tako dobro govori.

Govori on i holandski i hrvatski!

Izmijenili smo priče, igre, radosti.

Fotografirali smo se za uspomenu.

Željno očekujemo ponovni susret.

Denis Tkalec, IV. razred

Bogata jesen

Jesen je po prirodi bogata,

o njoj svatko govori i mašta.

Ona nam svega daje dosta,

a najviše mošta.

Kukuruz, graha i zelja,

puna je radosti i veselja.

Na svemu tome velika joj hvala

Miro Gosarić, IV. razred

Zima u mom selu

Kada zima stigne u moje selo

sve je lijepo, sve je bijelo.

Ravnica je prekrivena snijegom.

Sve je zaleđeno. Djeca grade

snjegovića, jure poljem i klišu

se. Htjela bih da zima ostane

dugo sa nama.

Najmlađa u kući...

Moja obitelj broji četiri člana: mamu, tatu, sestru i mene. U ponašanju mojih ukućana najviše me smeta kad mama uđe bez kucanja u moju sobu iako zna da su kod mene moje prijateljice. Baš tada ona mora pospremati!

Kad mama posprema moju sobu mnogo toga završi u košu.

Ponekad baci i nešto što mi treba pa moram to isto poslije vaditi van. Smeta

me također što sestra bez pitanja uzima moje stvari, a ako ja slučajno uzmem

neku njenu stvar ona počne vikati na mene i tuži me mami. Za svaku pa i

najmanju uslugu moram joj se višestruko odužiti. Dvorim je kao kraljicu.

Nosim joj u sobu sok, slatkiše i sve ostalo što joj se prohtije. Kad dođem

iz škole odmah se moram presvući, a sestra se ne mora. Njoj mama ništa

ne kaže. I tata i mama tjeraju me rano u krevet, a ja bih tako rado ponekad

dulje gledala televiziju.

Svi mi u kući zapovijedaju i svi imaju veća prava od mene. Kažu da

je to zbog toga što sam najmlađa u obitelji pa moram sve slušati.

Tajana Bartolić, IV. razred

Ona živi u mojoj ulici

Pored naše kuće je mala

kućica u kojoj živi stara usamljena

baka. Muž joj je umro pa sada živi

sama. Unuci je ponekad posjete da

bi joj pomogli u nekakvom poslu

koji ne može napraviti sama. Kad

nekad dođem kod nje, uvijek se

raduje i odmah shvaćam da je dobra

susjeda i prijateljica koja zna dati

dobre savjete.

Susjeda ima krhko tijelo i

uska ramena. Sijeda kosa počesljana

je u veliku, debelu pletenicu koja

je zavezana gumicom. Lice joj je

naborano i blijede boje, a oči su joj

udubljene, Obrve se skoro i ne vide, a

usne su joj blijede i sitne. Na rukama

se vide ožiljci krvavih žuljeva koje

je dobila za vrijeme svoje mladosti.

Govor joj nije najtiši, ali kad govori,

onda je treba dobro slušati. Odjevena

je u odjeću koja je bila u modi njezine

mladosti. Najčešće nosi suknju koju

prekriva crna ili bijela pregača. Na

gornjem dijelu tijela nosi košulju i

prsluk. Kada ide van raditi, onda se

dobro obuče da ne bi oboljela. Od

obuče nosi kućne papuče ili gumene

čizme. Oko vrata nosi krunicu jer

jako voli moliti. Dobro se drži, nitko

ne bi rekao da ima preko osamdeset

godina. Kad je slobodna plete

raznovrsne vunene veste.

Kad me vidi, uvijek mi se

nasmiješi i progovori par riječi.

Pije puno lijekova i puno odlazi

doktoru da joj izmjeri tlak kako

bi bila sigurna da nije bolesna.

Ponekad je vidim kako sjedi sama

vani na stolici i razmišlja. Za mene

je susjeda draga osoba koju volim

Ljiljana Horvat, VII. razred

da mi je baka

Ovako je započeo badminton na našem otoku

Županijsko natjecanje u Čakovcu

Badminton izlazi na ulice

Na inicijativu Badminton kluba Međimurja uprava Školskog športskog kluba Osnovne škole Hodošan osnovala je 23. studenog 2001. godine badmintonsku sekciju. Od tada redovito trenira 72 učenika škole, a vodi ih učitelj TZK Dragutin Šimunić. Što je privuklo većinu članova kluba da se uključi u ovu igru ispitali su mladi novinari školskog glasila "Školski kutak". Članovi kažu: "Ako se ne krećete dovoljno predlažemo vam da se upišete na badminton. To je sport u kojem pluća rade punom snagom, čak više nego kad igrate nogomet ili rukomet, ozljede su rijetke, oprema nije skupa. Neki predviđaju da je badminton sport budućnosti."

U dvorani OŠ Hodošan izvučena su četiri igrališta koja su dnevno na raspolaganju članovima sekcije i svima koji to žele. Tu se nije stalo - u Domu kulture Sveti Juraj u Trnju osvanulo je novo igralište. Niknulo je zatim borilište u dvorištu jednog člana u Palinovcu. Na redu je Donji Hrašćan! Sekcija ŠŠK OŠ Hodošan vodi brigu opremi, a izdvojena igrališta bit će na raspolaganju roditeljima, prijateljima, susjedima... Za prave dečke uz sve školske obveze više nema vremena za još neki šport. No za "domaće" slobodno vrijeme prava su stvar "mreže na ulici" kako se nazvala nova ideja.

(Vanja i Martin)

Badminton je prava stvar!

Ravnatelj - stalni pratitelj i svjedok rada i uspjeha

Nakon održanog školskog natjecanja, na Prvom prvenstvu osnovnih škola Međimurja u badmintonu, što je održano u nedjelju, 19. svibnja u organizaciji Badminton kluba "Međimurje" i Saveza školskih športskih klubova u dvorani Ekonomske i trgovačke škole u Čakovcu, sudjelovali su i učenici Osnovne škole Hodošan. Osvojene su sljedeće kategorije: ženske V. i VI. razred: Emilija Vadjla 1. mjesto, Valentina Branilović 2. mjesto i Monika Mihalec 3. mjesto; muški V. i VI. razred: Marko Blagus 3. mjesto i Dino Lipić 4. mjesto; ženske VII. i VIII. razredi: Josipa Bermanec 2. mjesto, Sandra Gudlin 3. mjesto i Bojana Mihoček 4. mjesto; muški VII. i VIII. razred: Mateo Vrbanec 3. mjesto, Nino Ivković, 4. mjesto. Uz njih, sudjelovali su sljedeći učenici: Irena Zelenić, Nino Varović, Goran Fileš, Dejan Tkalec, Jurica Purić, Martin Kolarić, Vanja Barić, Nikola Talan, Saša Kramar, Igor Krznar, Antun Vuk i Jurica Kos. Pobjednici su primili priznanja.

Svi osvajači 1. - 4. mjesta natjecali su se krajem na Prvom državnom natjecanju u badmintonu, u subotu, 25. svibnja, u Paviljonu 25 Zagrebačkog

velesajma. Tu su igrači stekli potrebna iskustva za buduća natjecanja, a u zadnjim utakmicama već su pobjeđivali natjecatelje koji godinama igraju badminton. Voditelji učenika bili su ravnatelj Ivan Barić i učitelj Dragutin Šimunić.

(Vanja)

Prva godina, prva natjecanja i već Državno natjecanje u Zagrebu

Treće mjesto u županiji

Naša odbojkaška reprezentacija sudjelovala je na županijskom natjecanju u odbojci. Ovo je bio jedan od najboljih turnira do sada i po pokazanoj igri i po ponašanju sudionika. Organizatori, Osnovna škola Nedelišće i članovi odbojkaškog saveza Međimurja, obavili su besprijekorno svoj posao. Ekipe Nedelišća (I. mjesto), Murskog Središća (II. mjesto), Macinca, Kuršanca i Hodošana igrale su svaka sa svakom. Hodošan je izgubljene utakmice završavao s dva-tri boda razlike pa je stvarno postojala mogućnost i boljeg plasmana. Ovdje je ulogu odigrala sreća i zaista velika želja za pobjedom.

Našu ekipu činili su učenici osmih razreda: Vanja Barić, Martin Kolarić, Jurica

Purić, Dejan Tkalec, Goran Fileš, Karlo Blagus, Tomica Janković i Marino Barić. Osvojili su 3. mjesto u Županiji. Trener ekipe bio je učitelj Dragutin Šimunić, a uz njega voditelj je bio ravnatelj Ivan Barić. (Vanja)

Športski kutak

Rezultati športskog dana - krosa, 12. lipnja 2002.

Vrtić: ženske - Silvija Dominić, Martina Dolenčić i Kristina Lajtman; muški - Ivan Blagus, Matija Košak i Matej Pozdrec; **I. razred:** ženske - Ana Marija Vatlja, Mihael Čonka i Lana Strahija; muški - Mateo Branilović, Leonard Vuk i Mišel Pozdrec; **II. razred:** Elena Ružić, Jasenka Jesenović i Nikolina Milković; muški - Filip

Bergovec, Deni Vidović i Kristijan Bežjak; **III. razred:** ženske - Martina Vidović, Lucija Kolarić i Petra Vatlja; muški - Dario Vatlja, Luka Harandi i Deni Kovačić; **IV. razred:** ženske - Andreja Dolenčić, Ivana Bergovec i Lara Ružić; muški - Mišel Dominić Marko Jančec i Danijel Čemerika.

(Krešo)

Brdo medalja

Na Proljeonom krosu Grada Čakovca koji je u nedjelju, 21. travnja, održan na terenima SRC "Mladost" u Čakovcu sudjelovali su i učenici Osnovne škole Hodošan. Ostvareni su izvanredni rezultati: 4 srebrne i 2 zlatne medalje! Osvojili su ih: Filip Begovec, II.H (II.Hodošan), 1. mjesto dječaci II. razred; Dario

Vatlja III.H, 2. mjesto, dječaci III. razred; Martina Vidović, III.H, 2. mjesto, djevojčice III. r.; Danijel Čemerika IV.P (Palinovec), 2. mjesto, dječaci IV. razred; Ana Pongrac, V. r., 2. mjesto djevojčice V. i VI. r. i Nives Pongrac VII. r. 1. mjesto djevojke VII. i VIII. r. Sudjelovali su još: Ivan Petar Srpak, Andreja

Dolenčić, Ivana Bergovec, Tomica Baksa, Ivan Radić, Dario Purić, Mišel Dominić, Luka Vlahek, Marko Jančec, Julija Vatlja i Melita Kovač. Pobjednici utrka primili su medalje. Voditelji učenika bili su razrednik III. razreda Hodošan Dragutin Balent i ravnatelj Ivan Barić. (Vanja)

Tijekom školske godine zamijenjene su oštećene mreže na rukomenom igralištu. Za školsku športsku dvoranu rješava se uključivanje stalne tople vode, a do sljedeće zime sanirat će se neispravni kaloriferi.

Arhivska fotografija s priprema hrvatske reprezentacije. Ravnatelj u društvu s Robertom Jarnijem. (Na svjetskom prvenstvu za nas lopta nije bila dovoljno okrugla!)

Došao nam je Sveti Nikola

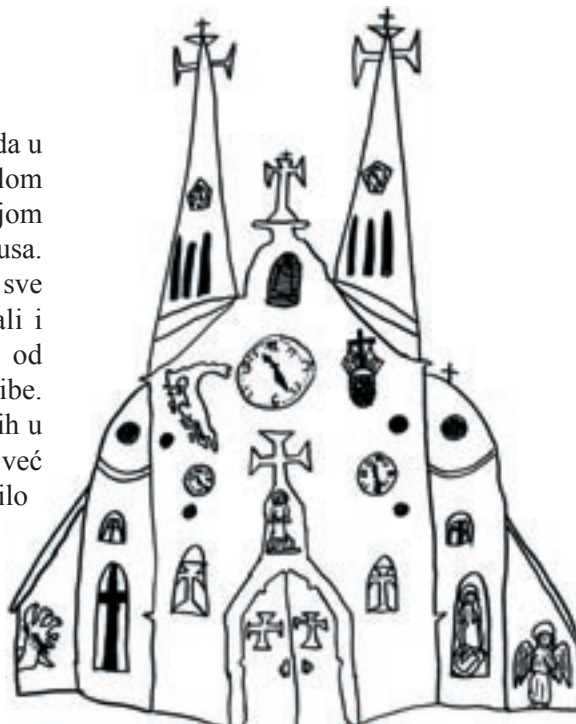
Mi, učenici Područne škole Palinovec cijeli smo se tjedan pripremali da u nedjelju dočekamo Svetog Nikolu. U nedjelju smo se okupili pred školom i nestrpljivo čekali dragog gosta. On se za to vrijeme vozio po selu kočijom koju su vukla dva prekrasna bijela konja. U kočiji su bila i dva krampusa.

Kada su došli pred školu, Nikola nas je sve pozdravio. Mi smo mu radosno recitali i pjevali pjesme. Za nagradu smo dobili od Nikole dobili bombone, a od krampusa šibe. Kod kuće sam ostavila čizmice i stavila ih u prozor. Otišla sam spavati, ali sam ustala već za jedan sat i išla pogledati u prozor. Nije bilo ničega. Konačno sam nekako zaspala.

A ujutro u prozoru su me dočekali darovi Svetog Nikole. Jedva sam čekala da dođem u školu da prijateljima ispričam što sam sve dobila.

Saša Sabol, III. razred

David Dominić, IV. razred

Barbara Hegeduš, II. razred

Božić

U našoj kući na Badnjak svatko je za nešto zadužen. Tata kiti jelku i donese je kući. Mama i baka sprema večeru i ispeku fine kolače. Brat i ja uz pomoć roditelja okitimo bor. Kad je sve spremno djed donese u kuću slamicu i tada se svi pomolimo. Mi djeca jedva čekamo da vidimo što je u slamici, jer mama kaže da je to od Isuseka. Nakon večere polako se spremamo na polnoćku. Na sam Božić svi si čestitamo i poželimo sve najbolje, a zatim idemo na Svetu Misu. Dan poslije Božića je Štefanje, a kako je moj djed Stjepan, dođu mu čestitati svi poznati.

Dejan Čonka, II. razred

Najljepši kršćanski blagdan

Božić je najljepši kršćanski blagdan

radostan i sretan dan.

Tada se Isus rodio i od grijeha nas oslobodio. Božić je blagdan darivanja, mira, ljubavi, nade i razumijevanja.

Na tugu, boli i brige treba zaboraviti

tada će se Božić najljepše proslaviti.

Svoju sreću ne smijemo kriti, već moramo sretni biti.

Ako na licima blista obilje sreće,

Božić se zaboravit neće.

Nepotpisan rad

Božić u našoj kući

Na Badnjak u našoj kući vlada veliko uzbuđenje. Od jutra se čisti i sprema na veliko. Mama priprema kolače i druge "mljac-mljac" poslastice. Najzbudljiviji događaj zbiva se na večer kad kitimo bor. Na njemu se događa raskošni, veseli ples raznobojnih žaruljica, sjajnih kuglica, slasnih bombona, a na vrhu je velika zvijezda. Tata nas uvijek iznenadi kada u kuću donese slamicu, govoreći: "Bog nam dao piliće, praščiće, patkice,... a najviše mira Božjega." Nakon molitve, počinje posna svečanost. Tada

brat i ja tražimo u slamici darove. Nakon valjanja po slami, polako se spremamo na polnoćku. Radosnim pjevanjem dočekujemo rođenje Isusa. Božić je uvijek najsvečaniji i najveseliji dan u godini. Od jutra se puno jede. Na stolu ima svega od pečenja do mnogobrojnih poslastica. U našoj kući, Božić je blagdan darivanja, mira i ljubavi.

Nacrtała: KristinaKuhanec, IV. r.

Ne i da u slici

Tko, kada i
(nagrada pitanje:)

ZAŠTO?

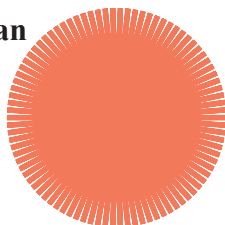
Tamara Špilek, VII.razred

Buduća učiteljica na praksi

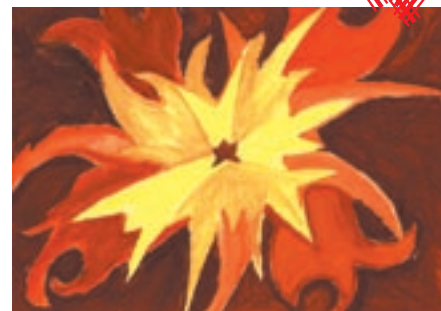

Najmaske
OŠ Hodošan
2002.

Nataša
Baranašić,
VIII. razred

“Kad pojedem kruh bit ću
ovako velik...”

Mladi
prometnici
na zadatku

Digitalna radionica

Ove godine promijenili smo način fotografiranja "službenih" fotografija. Digitalna tehnologija omogućuje izradu natpisa i okvira, a sve fotografije pohranjene su na kompaktnim diskovima.

Novost je svakako izrada multimedijalnog CD ROM-a na kojem su pohranjeni portreti svih učenika i radnika škole, školski prostori i zgrade te fotografije svih događaja u školi u školskoj 2001./02. godini. Svaka fotografija je imenovana, dostatne je kvalitete za izradu kvalitetne klasične slike veličine oko 21 x 15 cm, zatim za ispis na pisač u boji, a svatko tko ima "tri čiste" o računalu može s tim fotografijama raditi čuda: od dugovječnog arhiviranja, obrade do slanja Internetom. Disk će biti dostupan svima zainteresiranima već prvih dana nastave po cijeni od 25 kuna.

Trebate li neku staru sliku skenirati, obraditi bilo kakav negativ za izradu fotografija, razviti film i dobiti kvalitetne fotografije; zatim prebaciti vlastiti video zapis na CD ili DVD medij ili nabaviti digitalne fotografije iz školskog arhiva - za sve se od prvog dana nastave možete obratiti novinarima ili direktno našem sponzoru Novaku (str. 31.)

Ne smijemo zaboraviti naše adrese za komunikaciju:

Osnovna škola Hodošan,
Hodošan bb, 40 320 Donji Kraljevec
Hrvatska, Europa

Telefon: (00 385 40) 679-451, telefax: 679-516, novinari 679-823
WEB stranica: w.w.skola-hodosan.hr

E-mail uprave škole je: os-hodosan@ck.htnet.hr
E-mail mladih novinara i računalnog kabineta je:
os-hodosan-001@skole.hinet.hr

E-mail PŠ Sveti Juraj u Trnju je: ps-sv-juraj@ck.htnet.hr
E-mail PŠ Palinovec je: podrucna-skola-palinovec@ck.htnet.hr

I mi smo dio velikoga svijeta!

Marina Jeđud, II. razred, Pokemoni

Novinarski kutak

Bili smo u centru svijeta

Novinarska grupa predvođena ravnateljem i velečasnim Kelemenčićem posjetila je Grad Ludbreg. Velečasni nas je vodio u ludbrešku Crkvu Presvetog Trojstva. Dopala nam se jer smo u njoj imali što vidjeti i fotografirati. Nakon crkvenog kompleksa otišli smo na "centar svijeta". U samom srcu Ludbrega i svijeta vidjeli smo puno lijepih i zanimljivih stvari. Sve što nam se dopalo bjesomučno smo

fotografirali, a, naravno - dopalo nam se sve! Lako nam je bilo okidati aparate jer je ravnatelj rekao da ćemo danas upoznati našeg sponzora za filmove i stotine fotografija. Da bi mi mladi novinari naučili nešto o fotografiranju, razvijanju filmova i izradi fotografija posjetili smo našeg prijatelja Miroslava Novaka, vlasnika Foto color studija "Novak" kod ludbreškog autobusnog kolodvora. Tu smo razvijali filmove i naučili detalje računalne obrade i izrade fotografija. Odmah je bilo gotovo preko 100 fotografija koje smo snimili, a ostalih oko 200 fotografija ostat će nam za uspomenu na kompaktnom disku. Vlasnik nas je ujedno darivao majicama. Tu smo popili i prve sokove na račun drugog sponzora stručnog putovanja, gospodina Stjepana Brgljeza, vlasnika putujućeg zabavišta.

Ali, sad smo morali početi i na daljnja osvježenja. Velečasni i ravnatelj vodili su nas po slastičarnicama i zahvaljujući g. Brgljezu pojeli još kolača, klipčića, sladoleda i popili sokova. Umorne i zadovoljne vratili su nas voditelji kućama. Što je lijepo biti novinar! (Kristina)

Centar svijeta

Prema kazivanju stare legende, upravo su u Ludbregu zamišljeni i opisani krugovi zemaljski, na čijim se obodima i danas nalaze sve veće europske metropole, a upravo se u Ludbregu združuju zemlja, voda, vatra i zrak, a Ludbrežani im kao vrsni vinogradari pridružuju još jedan element - iskričavo ludbreško vino.

Konačno, centar svijeta je u Hrvatskoj i to znanstveno dokazan. Švicarski profesor Erasmus Weddingen dokazano je kako je centar svijeta u **Ludbregu, u hrvatskom Zagorju.** (tako piše, op.p.) Posjetio je Ludbreg i to objasnio. Znanstveni dokazi postoje, ali uglednog švicarskog profesora izgleda nitko ne sluša. A kako bi mogli to iskoristiti u Hrvatskoj! (Marija i Kristina)

fotografije iz negativa, CB negativa, dijapozitiva kao i svih digitalnih medija
 snimanje negativa, CB negativa i dijapozitiva na CD uz INDEX PRINT
 fotopozivnice, fotozahvalnice, fotovizitke, kalendari
 izrada fotografija sa fotografija, obnavljanje starih fotografija
 različiti okviri i ispis teksta na fotografije, direktno sa negativa, po Vašoj želji
 uklanjanje crvenih očiju
 kompletna usluga videosnimanja i fotografiranja

FOTO GLOBOR STUDIO **DIGITAL VIDEO FOTO NOVAK**
DIGITAL FOTO LAB e-mail: foto.novak@post.hinet.hr
 M. Križe 49, LUDBRERG, Tel: 042/819-508

Mala slikovnica za kraj

1.

5.

2.

6.

3.

7.

4.

1. Zgrada PŠ Sveti Juraj u Trnju danas
2. Radnici škole u Veneciji, krajem travnja 2002.
3. Tradicionalna priredba za Uskrs u Udomiteljskoj obitelji Strahija u Hodošanu
4. Saziv Školskog odbora u jesen 2001.
5. Posjet zagrebačkim muzejima za Božić 2001.
6. Posjet Gornjem gradu
7. Zgrada PŠ Palinovec danas (pogled iz dvorišta)